

Deze keer ben ik op bezoek bij Bets Vos-Megens in het Tuureind Berghem.

Bets werd geboren op 14 mei 1938 in de Waatselaarsstraat 2 in het Tuureind in Berghem.

Op de hoek van de Deursenssesteeg en de Waatselaarstraat stond een klein boerderijtje waar de dagelijkse arbeid bestond uit tuinbouw en lichte landbouw. En verder werden er ook wat kippen, een paar varkens en koeien gehouden.

Recente foto van Bets.

Haar ouders waren Wim Megens en Drieka Brands. Het gezin Megens bestond uit veertien kinderen waarvan Bets het een na jongste kind was. Het gezin bestond uit zes jongens en vijf meisjes. Er waren drie kinderen op jonge leeftijd overleden.

De kinderjaren die Bets in het Tuureind in Berghem heeft doorgebracht waren erg leuk. Er was van alles te beleven. Voor dat Bets met de kinderen die ook in het Tuureind woonden buiten kon gaan ging spelen moest ze al op 8- jarige leeftijd samen met haar broer Adriaan en zusje Mien de aardappelen schillen en de groenten klaarmaken. Vroeger at het gezin Megens twee keer per dag warm en voor een gezin dat uit dertien personen bestond moesten er nogal wat aardappelen geschild worden. Nadat de aardappelen en groenten waren klaargemaakt, na gedane arbeid dus mocht Bets buiten gaan spelen.

Bets voor het ouderlijk huis Waatselaarsstraat 2 Tuureind.

Jeugdijaren. Bets speelde met de kinderen van ome Piet Brands, Jan Gremmen en ome Jan Brands waarvan elk gezin gemiddeld wel twaalf kinderen telden.

Bets met haar vriendin Roos den Brok. Eerste foto staat Bets links en tweede foto Bets op haar hurken rechts.

Bets had 1 vaste vriendin, Roos den Brok. Roos was een dochter van Jan den Brok waarmee ze al op jonge leeftijd vanaf de schoolbanken tot op de dag van vandaag vriendin mee is. Bets en Roos hebben

dezelfde leeftijd en ze zoeken elkaar nog regelmatig op. Roos woont in Oss en als er iets aan de hand is bellen ze elkaar. Op zondag, in die tijd als een Heiligendag beschouwd hoefden er geen piepers (aardappelen) worden geschild. Moeder Drieka werd als een koningin behandeld. Iedere dag ging ze 's middags na het eten naar bed om te rusten.

De oudere kinderen uit het gezin Megens brachten de jongere kinderen groot. Er werden voor de jongere meisjes poppenkleertjes gebreid waarmee de poppen werden aangekleed die met Sinterklaasavond door zwarte Piet (hun vader met zwarte handschoenen) aan de kinderen werden gegeven. Helaas was vader in het stamhuis al op vrij jonge leeftijd in 1952 overleden waardoor de oudere kinderen de taak van zwarte Piet overnamen. Vader Wim was slechts 58 jaar geworden.

Met Kerstmis gingen vader en moeder met de oudere kinderen op Kerstavond op klompen, ook bij slecht weer, regen of sneeuw vanuit 't Tuureind lopend naar de kerk in Berghem. De kleine kinderen lagen toen al op bed en werden na de nachtmis uit bed gehaald om met het hele gezin aan tafel balkenbrij te eten die door moeder zelf gemaakt was en afkomstig was van eigen slacht.

Er moest thuis flink meegewerkt worden in de groentetuin. Er werd spinazie gezaaid wat later door de ouders en kinderen werden geoogst. Zelfs de hele buurt kwam meehelpen met het oogsten van de spinazie die voor de firma Zwanenberg in Oss was bestemd. Bets weet zich nog te herinneren dat haar broer Bart stiekem een kikker in haar laars had gedaan. Bets was daarvan zo geschrokken dat ze toen meteen naar huis rende. Na het lange harde werken op het land kwam de buurt 's avonds bij elkaar om wat bij te praten.

Bets ging graag naar de Bergse kermis en naar de grote tent die ieder jaar bij café Bert den Brok (nu de Merx) stond. Ook bezocht ze de bioscoop in Oss als er een mooie film draaide. T

Een indrukwekkende gebeurtenis. In het najaar van 1952 fietste Bets in zwarte kleren omdat haar vader net was overleden, met haar vriendin naar de Sint Jozefschool en kwamen ze onderweg langs een winkeltje waar van alles te koop was. Dit winkeltje was van, van Zummeren (Cor de Boy) bij velen nog wel bekend. Cor verkocht onder anderen schoolspullen, snoep en vele andere artikelen. Het was een soort winkel van Sinkel.

Naast dat winkeltje stond een boerderij met een rieten dak. Bets en haar vriendin zagen ineens dat de boerderij in brand stond. De vlammen sloegen inmiddels al uit het dak. We wisten dat er drie gezinnen met kleine kinderen in de boerderij woonden. Twee gezinnen die toen in de boerderij woonden waren Jan den Brok (van Pukke) en Ceel Broers (het Ketje) Het derde gezin die daar toen woonde daarvan kan Bets zich de naam niet meer herinneren.

Bets met het meisje Henny dat ze redde uit de boerderij die in brand stond.

Bets zag in de deuropening een box staan met daarin een klein kindje. Het kindje droeg een fleurig jurkje en hing met uitgestrekte armpje over de rand van de box. Ze huilde erg hard. Bets is niet zo'n durfal maar ze bedacht zich geen moment. Ze gooide haar fiets ter plekke neer en rende naar de boerderij. Daar rukte ze het kind uit de box en nam haar in haar armen mee naar buiten toe. Bets keek nog achterom en zag dat het brandende dak net achter haar instortte. Het was angstaanjagend. Ze besepte op dat moment wel dat ze dood hadden kunnen zijn. Door de schrik gaf Bets het kind aan iemand af die waarschijnlijk de moeder was. Die was haar andere kinderen en de andere gezinnen aan het waarschuwen maar door de commotie die er ontstond was ze de kleine in de box vergeten. De boerderij was niet meer te redden en brandde uiteindelijk helemaal af.

Bets fietste met haar vriendin na haar heldendaad snel door naar de school want ze hoorde de schoolbel al rinkelen. In die tijd was de Sint Jozefschool best wel een strenge nonnenschool zoal Bets dat benoemd. Als je te laat op school kwam kreeg je straf.

Gelukkig had haar vriendin Roos (van Jan van Kate) al aan de nonnen verteld wat er gebeurd was en was een straf niet aan de orde. Na deze gebeurtenis heeft Bets er nooit meer over gesproken, zelfs niet aan haar moeder. Haar vader was net overleden en haar moeder had het erg druk met de opvoeding van haar kinderen. Het werd door Bets weggestopt omdat ze vond dat er belangrijkere dingen waren. Maar een tijdje later kreeg Bets over dat voorval de beelden terug in nachtmerries waarbij ze het brandende dak dat viel in haar dromen herbeleefde.

Er waren ruim 60 jaar verstreken toen Bets met een smoesje naar het gemeentehuis in Oss werd gelokt. Ze kreeg daar een koninklijke onderscheiding voor het redden van Henny, het meisje dat in 1952 uit de brandende boerderij in de Sint Willibrordusstraat werd gered. Maar ook voor haar vrijwilligerswerk zoals het bezoeken van zieke dorpsgenoten namens het Comité van Zieken en gehandicapten. En de langdurige mantelzorg voor verschillende familieleden. Voor deze bijzondere dag hadden ze ook Henny opgespoord. Dolgelukkig vielen Bets en Henny in elkaars armen. Op dat moment kwamen de herinneringen weer naar boven. Bets heeft deze belevenis nooit aan haar kinderen en kleinkinderen verteld. Want zoals ze zegt: "als oma huilt, huilt iedereen". Toen ze na deze feestelijke dag thuiskwam kwamen er veel mensen haar feliciteren.

Bets legt op advies van haar therapeute al haar gevoelens en herinneringen de laatste jaren regelmatig vast op papier. Bets heeft veel moeite met het overlijden van haar man Nol nu acht jaar geleden. Nol is net geen 80 jaar mogen worden wat hij zo graag wilde. Een maand voor zijn tachtigste verjaardag overleed Nol op 27 februari 2016. Ze mist hem nog iedere dag. Over haar man praten en schrijven doet haar goed.

Ook heeft Bets het verhaal van het redden van Henny in de brandende boerderij in kalligrafische handschrift op papier gezet. Dit lag al zo lang op haar hart waarop Bets zegt: "nu is het er uit".

Bets Megens leerde Nol Vos, wiens ouders toen in het oude pakhuis in het Tuureind woonden in eerste instantie als buurtgenoot kennen. Naarmate Bets ouder werd kregen Bets en Nol echte stevige verkering. Nol mocht van de moeder van Bets niet iedere dag komen, maar als Nol niet kwam dan vroeg ze wel altijd "komt Nol vandaag niet"? Nol was ook de vriend van Adriaan een broer van Bets. Nol moest ook altijd met de moeder van Bets mee kaarten want dat deed haar moeder erg graag.

In verkeringstijd: Nol al militair.

Voor het ouderlijk huis van Bets.

Huwelijk. Op 24 november 1960 traden Bets Megens en Nol Vos in het huwelijksbootje. Ze gingen wonen in een schuurtje bij het ouderlijk huis van Nol en daar tegenover in de polder hebben we met familieleden onze bungalow gebouwd.

Huwelijksfoto Bets en Nol.

Het jaar daarop kregen Bep en Nol gezinsuitbreiding, een dochter die de naam Jeannie kreeg. Hun eerste dochter werd in 1961 nog in de schuur bij het ouderlijk huis van Nol geboren. Vervolgens kregen Bets en Nol nog twee dochters, Hedwig die in 1963 werd geboren toen de bungalow net klaar was, en Yvonne werd in 1967 geboren.

Bets met haar man Nol en kinderen Jeannie en Hedwig.

Nol had ook een tuinderij waar Bets en later de kinderen tot 1976 altijd in hebben meegewerkt. Op 40-jarige leeftijd werd Nol ziek. Hij kreeg hartproblemen en kon daardoor zijn tuindersbedrijf niet meer voortzetten. Nol moest het rustiger aan doen en ging in loondienst als meubelbezorger aan de slag, door heel Nederland voor het vervoersbedrijf Elting meubelen in Wijchen. Nol en zijn maat moesten de meubels bij de mensen thuis afleveren. Na een jaar dit werk te hebben gedaan, wat Nol met veel plezier deed werd hij arbeidsongeschikt verklaart en moest noodgedwongen stoppen met werken. Nol heeft daarna nog vrijwilligerswerk gedaan. Hij hielp het motorcircuit in de Bergse hei

mede onderhouden, en ook het zware werk van bomen kappen draaide Nol zijn hand niet voor om. Totdat een arts vond dat het te zwaar voor Nol werd en hij ook daarmee moest stoppen.

Mantelzorg. Bets en haar man Nol hebben veel mantelzorg verricht. Ze hebben vier ooms en een tante verzorgd. Nolleke Vos uit de Ronselstraat hebben ze als langste mogen verzorgen. Hij bereikte de hoge leeftijd van honderd jaar.

Vakantie. Bets en Nol gingen jaarlijks met het gezin met de tent naar Arcen en Venray. Later werd het met een travelsleeper naar de camping. Toen de kinderen wat ouder waren gingen Bets en Nol met z'n tweeën met de caravan en maakten ze ook busreizen.

Carnaval. Bets en haar man Nol waren ook echte carnavalsvierders. Ze waren zelfs 40 jaar aangesloten bij carnavalsclub 'De Bietenbouwers'. Daarnaast heeft Bets nog jaren met de verlichte carnavalsoptocht meegelopen.

Pronkzitting 1986 bij café, zaal `De Merx`.

Vrijwilligerswerk. Bets is nog steeds actief in het vrijwilligerswerk waaronder ook voor de bekende 'zieken en gehandicapten' wat ze al jaren doet. Ook heeft ze bijvoorbeeld dertien jaar lang bij de LEAO school in Berghem allerlei schoonmaak klussen opgeknapt.

Voordracht oude Berchplaets.

Hobby's. Bets zit als lid van de Herfstzon, bij de 'Vrouwen Van Nu'. Tuinieren is ook een hobby van haar. Woordpuzzels, crypto en cijfercodes lost ze graag op. Ook kijkt ze elke dag televisie, naar 'de slimste mens' bijvoorbeeld. Haar huis wordt ook nog door haarzelf netjes bijgehouden, behalve haar ramen. Die worden door een glazenwasser gedaan. Bets is ook vaak van huis weg. Ze rijdt nog steeds met haar autootje overal naartoe, ook als privéchauffeur voor ouderen en haar zus Mien.

Ze woont nog steeds met veel plezier op dezelfde plek in de Deursenseweg in het Tuureind waar zij en Nol in de jaren 1960/1963 hun bungalow gebouwd hadden.

Bets heeft 11 kleinkinderen acht jongens en drie meisjes waarvan als pasgeboren baby's Anne en Tijs 16 maanden na elkaar zijn overleden. Met 7 jongens en 7 meisjes (aanhang) en 2 meiden met 2 jongens (aanhang) en haar kinderen gaat het leven verder zoals Bets dit benadrukt.

Bets bedankt voor je gastvrijheid en het mooie gesprek wat ik met je had.

Ruud van der Ven.

Mensen die hun levensverhaal willen vertellen of een leuke hobby, sport of andere bezigheden en dit op papier willen hebben kunnen met mij contact opnemen.

Telefoon: 06 – 38428378 E – mail: ruudvanderven@outlook.com